

# **Bologna**

## **Návšteva prvého univerzitného mesta v Európe**

### **a moje postrehy**

**Perla Perpetua Voberová**

**Naša návšteva**

**apríl 2019**

**Spolu s mojou mamou a dcérou som navštívila toto mesto akoby troch tváří, ktorého stred svedčí o dôsledkoch minulosti a za jeho bránami vidno romantické 19.storočie ako taká krásna prírodná obruč a v celom ostatnom okolí sa rozprestiera moderná doba so všetkými svojimi plusmi i mínusmi.**

**Na ôsmom ekumenickom koncile v Konštantínopole roku 869 bolo stanovené, že si nemáme svet a človeka myslieť členených na telo, dušu a ducha, ale iba na telo a dušu, a duša má len niektoré duchovné vlastnosti. Je to jeden z prejavov toho, že človek po štvrtom storočí nášho letopočtu vstupuje do materializmu a z kresťanských právd činí dogmu t.j. právnický sa uznáva čo má byť pravdou takzvaným hlasovaním. Tento právnický princíp miesto duchovného pravdivého poznávania vniesol do západnej civilizácie egyptsko-rímsko-právnický element a to práve skrz cirkev, ktorá ustanovovala dogmy na základe väčšinových uznesení koncilov. V štvrtom storočí sa tiež rozmáha arabizmus, ktorý bol prenesený do**

Španielska a tak bol juhozápad zaplnený fantastickou rozumovou kultúrou a toto potom rozvinula scholastika v stredoveku ako stredovekú kresťanskú filozofiu. Všetko, čo chcelo načúvať nadzmyslovému mystériu kresťanstva, mystériu Golgoty a Svätého Grálu bolo vymietnuté a umlčané rímskym katolicizmom klesajúcim stále viac do dogmatizmu. Ľudia si na základe pitvania ľudskej mŕtvolu robili predstavy o živom človeku a tak strácali postupne predstavu o živej astronómii a živej medicíne. Kresťanstvo poprávničené tak, že sa právnické pojmy, rímske štátne pojmy a rímska absolutistická hierarchia vniesli do kresťanstva. Kresťanský Rím prijíma zvláštne názory Ríma, ako nad ľuďmi vládnuť, ako sa má nad ľuďmi rozprestierať panovanie. V kresťanstve sú však natoľko hlboké impulzy, že napriek tomuto boli schopné byť činné. Tak sa ľudské „Jástvo“ na jednej strane mohlo pevnejšie upútať na fyzickú organizáciu a získavať tak postupne stále individuálnejšie sebauvedomenie, na druhej strane vchádzalo a vchádza stále viac do egoizmu a materializmu. Tak sa do sociálnych podmienok vnáša fyzický poriadok nie božsky-duchovný, nadzmyslový. Toto svetlo sa občas zablyсне ako iskra, či svetelný lúč z individualít ako boli Goethe, Solovjov, Schiller a ďalší-uprostred neustále tuhnúcej Európy. A tak vzniká stále väčšia náklonnosť k zlu. Biblia rozlišuje diabla a satana. Diabol zvaný aj Lucifer /symbolicky červená farba/ ak je správne uchopený, prináša všetku krásu a svetlo, ale ak je cez jeho impuls prestúpená hranica, prináša bezbrehé sexuálne zvrátenosti a nízku primitívnu pudovosť. Satan /symbolicky čierna farba/ naproti tomu umožňuje človeku pevne kráčať po tejto zemi a vedieť si s ňou poradiť kvôli svojmu prežitiu, ale ak prestupuje hranicu, človek sa stáva vnútorne chladným, necitlivým a despotickým. Tento Satan zvaný Ahriman sa usiluje v dnešnej dobe o ľudskú dušu a tak vzniká stále viac vojen, klamstiev, až silná posadnutosť silami zla, láska k zlu personifikovaného boja lži proti pravde. Toto všetko vycitujú píše okolo roku 1920 Oswald Spengler svoje dielo „Zánik Západu“ a Fridrich Nietzsche, ktorý týmito silami zániku najtragickejšim

spôsobom trpel a bol týmito krízami tragického zániku nakoniec zlomený. Nastáva takzvaná duchovná skleróza modernej učenosti a prechádza do filistrovskej pedantnosti. Ľudia popierajú ducha a neskôr aj v modernej psychológii dušu, pretože ich už nepoznajú, pretože nemôžu k nim dospieť. Celá táto tragika je naplno viditeľná v meste, ktoré som navštívila a to v meste, v ktorom sa nachádza najstaršia európska univerzita a ňou je mesto Bologna. V tomto meste pôsobili prví zakladatelia vedeckého materialistického myslenia Luigi Galvani, Mikuláš Kopernik... Toto mesto už v svojom základe bolo postavené tak, že má v sebe do kruhu uzavretú formu s hlavnými ulicami zbiehajúcimi sa do stredu s množstvom arkád. Prechádzajúc sa pomedzi ne, cítite tmu a ťažobu. Ľudia, ktorí prechádzajú popri vás sú oblečení v čiernom. Akoby nosili za niečím smútok. Zvlášť sú takto oblečení všetci študenti. Čierna je zvláštny symbol tohto mesta. Všetky úzke sedenia pred kaviarničkami sú čierne.... Ako vysvetliť toto nosenie smútku práve v meste, ktoré by malo byť nositeľom ducha. Je to však materialistický duch, ktorý so skutočným duchom má pramálo spoločné.

Na ôsmom ekumenickom koncile v Konštantínopole roku 869 bolo stanovené, že si nemáme svet a človeka myslieť členených na telo, dušu a ducha, ale iba na telo a dušu, a duša má len niektoré duchovné vlastnosti. Je to jeden z prejavov toho, že človek po štvrtom storočí nášho letopočtu vstupuje do materializmu a z kresťanských právd činí dogmu t.j. právnický sa uznáva čo má byť pravdou takzvaným hlasovaním. Tento právnický princíp miesto duchovného pravdivého poznávania vniesol do západnej civilizácie egyptsko-rímsko-právnický element a to práve skrz cirkev, ktorá ustanovovala dogmy na základe väčšinových uznesení koncilov. V štvrtom storočí sa tiež rozmáha arabizmus, ktorý bol prenesený do Španielska a tak bol juhozápad zaplnený fantastickou rozumovou kultúrou a toto potom rozvinula scholastika v stredoveku ako stredovekú kresťanskú filozofiu.

Všetko, čo chcelo načúvať nadzmyslovému mystériu kresťanstva, mystériu Golgoty a Svätého Grálu bolo vymietnuté a umlčané rímskym katolicizmom klesajúcim stále viac do dogmatizmu. Ľudia si na základe pitvania ľudskej mŕtvolky robili predstavy o živom človeku a tak strácali postupne predstavu o živej astronómii a živej medicíne. Kresťanstvo poprávničené tak, že sa právnické pojmy, rímske štátne pojmy a rímska absolutistická hierarchia vniesli do kresťanstva. Kresťanský Rím prijíma zvláštne názory Ríma, ako nad ľuďmi vládnuť, ako sa má nad ľuďmi rozprestierať panovanie. V kresťanstve sú však natoľko hlboké impulzy, že napriek tomuto boli schopné byť činné. Tak sa ľudské „Jástvo“ na jednej strane mohlo pevnejšie upútať na fyzickú organizáciu a získavať tak postupne stále individuálnejšie sebauvedomenie, na druhej strane vchádzalo a vchádza stále viac do egoizmu a materializmu. Tak sa do sociálnych podmienok vnáša fyzický poriadok nie božsky-duchovný, nadzmyslový. Toto svetlo sa občas zablyсне ako iskra, či svetelný lúč z individualít ako boli Goethe, Solovjov, Schiller a ďalší-uprostred neustále tuhnúcej Európy. A tak vzniká stále väčšia náklonnosť k zlu. Biblia rozlišuje diabla a satana. Diabol zvaný aj Lucifer /symbolicky červená farba/ ak je správne uchopený, prináša všetku krásu a svetlo, ale ak je cez jeho impuls prestúpená hranica, prináša bezbrehé sexuálne zvrátenosti a nízku primitívnu pudovosť. Satan /symbolicky čierna farba/ naproti tomu umožňuje človeku pevne kráčať po tejto zemi a vedieť si s ňou poradiť kvôli svojmu prežitiu, ale ak prestupuje hranicu, človek sa stáva vnútorne chladným, necitlivým a despotickým. Tento Satan zvaný Ahriman sa usiluje v dnešnej dobe o ľudskú dušu a tak vzniká stále viac vojen, klamstiev, až silná posadnutosť silami zla, láska k zlu personifikovaného boja lži proti pravde. Toto všetko vyciťujú píše okolo roku 1920 Oswald Spengler svoje dielo „Zánik Západu“ a Fridrich Nietzsche, ktorý týmito silami zániku najtragickejším spôsobom trpel a bol týmito krízami tragického zániku nakoniec zlomený. Nastáva takzvaná duchovná skleróza modernej učenosti a prechádza do

filistrovskej pedantnosti. Ľudia popierajú ducha a neskôr aj v modernej psychológii dušu, pretože ich už nepoznajú, pretože nemôžu k nim dospieť. Celá táto tragika je naplno viditeľná v meste, ktoré som navštívila a to v meste, v ktorom sa nachádza najstaršia európska univerzita a ňou je mesto Bologna. V tomto meste pôsobili prví zakladatelia vedeckého materialistického myslenia Luigi Galvani, Mikuláš Kopernik... Toto mesto už v svojom základe bolo postavené tak, že má v sebe do kruhu uzavretú formu s hlavnými ulicami zbiehajúcimi sa do stredu s množstvom arkád. Prechádzajúc sa pomedzi ne, cítite tmu a ťažobu. Ľudia, ktorí prechádzajú popri vás sú oblečení v čiernom. Akoby nosili za niečím smútok. Zvlášť sú takto oblečení všetci študenti. Čierna je zvláštny symbol tohto mesta. Všetky úzke sedenia pred kaviarničkami sú čierne.... Ako vysvetliť toto nosenie smútku práve v meste, ktoré by malo byť nositeľom ducha. Je to však materialistický duch, ktorý so skutočným duchom má pramálo spoločné.